

[Lars M. Olsen.]

foreliggende oplysninger ikke komme bort fra, at gennemfører vi det foreliggende lovforslag, vil der uvægerlig blive stillet krav til staten på anden måde.

Derfor vil jeg gerne slutte med at sige, som jeg begyndte: dette forslag egner sig sikkert til meget grundig behandling i et udvalg.

Arnth Jensen: Når man fra idrættens side har rejst kravet om større andel i tipsmidlerne og dette krav har foranlediget, at det ærede medlem hr. Ninn-Hansen har fremsat det foreliggende lovforslag, skyldes det forskellige forhold, bl. a. den betydelige nedgang i disse midler, som har fundet sted, og også den konkurrence, som det frivillige ungdomsarbejde er ude for på grund af de aflønninger, som det offentlige byder ungdomsledere og lærere i det ungdomsarbejde, som med hjemmel i ungdomsskoleloven igangsættes med meget betydelig støtte fra statens og kommunernes side.

Som det allerede er oplyst, er tipsomsætningen og dermed overskuddet faldet meget betydeligt siden starten. Medens man i de første 2 år havde et overskud på henholdsvis godt 14 og 12 mill. kr., faldt omsætningen og dermed overskuddet efter indførelsen af den ekstra fem øres afgift år for år, således, som også oplyst, at der i 1954—55 var overskud på 8,6 mill. kr.; men efter som det tegner sig i indeværende år, må man regne med, at vi ingenlunde kommer over 8 mill. kr., måske snarere under. Da idrætten af overskuddet kun får den første million kroner ubeskåret og der sker en hårdhændet aftrapning for de øvrige overskudsmillioner helt ned til 10 pct., rammes den meget hårdt af den nedgang i omsætningen, som har fundet sted, og en ændring, så at idrætten på en eller anden måde får sin andel forhøjet, må ikke blot synes forsvarlig, men er nødvendig, hvis den skal fastholde sit stade og vinde fornyet tilslutning til sit arbejde.

Det kunne være interessant at drage en sammenligning med, hvorledes idrætten er stillet i vore nabolande. Vi ser straks, at i Norge ordner man tipstjenesten på en anden måde. I modsætning til det, vi har i Danmark, hvor tipsoverskuddet udstykkes i en mængde små portioner, der efter min

opfattelse ofte med rette kan kritiseres, tilfalder i Norge hele det indkomne overskud ubeskåret norsk idræt, forskning og videnskab. Tipsomsætningen, der i Norge overhovedet ikke er belagt hverken med skatter eller afgifter, udgjorde i sidste regnskabsår godt 85 mill. kr., og overskuddet til uddeling udgjorde 29 mill. kr. Af dette beløb fik idrætten 7,8 mill. kr., altså 4,7 mill. kr. mere end i Danmark, og dertil kommer, at de norske skytter ved direkte statstilskud blev tilkendt 1,76 mill. kr.

I Sverige var omsætningen i 1954—55 144,6 mill. kr., nettooverskuddet 52,3 mill. kr. I Sverige bliver hele overskuddet fordelt af rigsdagen med tilslutning af regeringen, og idrætten fik 9 mill. kr. plus 1 mill. kr. til friluftslivets fremme; desuden fik skytterne alene 2,9 mill. kr. Det er helt andre tal end herhjemme i Danmark.

For Finlands vedkommende har jeg ikke de nøjagtige tal, men jeg kan oplyse så meget, at indtil olympiaden tilfaldt hele det finske tipsoverskud ubeskåret idrætten, og efter olympiaden bliver tipsoverskuddet brugt til svømmehaller, idrætshaller og andre store idrætsanlæg foruden direkte til de forskellige foreninger, en meget betydelig støtte og langt udover vor.

På baggrund af disse oplysninger fra de andre nordiske lande ville det foreliggende lovforslags vedtagelse betyde en meget beskedent udvidelse, nemlig godt 1,1 mill. kr. Det er det hele, 1,1 mill. kr. Når man betænker, at det er idrætten selv, der har givet stødet til, at tipstjenesten overhovedet blev indført — og det er da endelig også idrættens folk, der indtjener pengene — kan man vist ikke sige, at det er noget urimeligt ønske, der her fremføres. Yderligere må vi også tage prisstigningerne i betragtning.

Nu har der været talt en hel del om, at de unge også selv skal yde noget. De har gode aflønningsforhold, siger man, og det ærede medlem hr. Lars M. Olsen var så venlig at sige, at selv de, som man ellers støtter stærkest, de, der ikke er færdige med deres uddannelse, lærlingene, også har større løn. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at det ikke er noget ringe offer, der bringes for den sag, som de unge har kær. Jeg er absolut enig med det ærede medlem hr. Lars